

angiver ikke, hvor Grunden er, eller hvor stor den er, eller lignende. Saa vidt jeg ved, sendte man et Telegram ikke alene til Justitsministeren, men ogsaa til Udvalget. Det bevirkede, saa vidt jeg ved, at Udvalgets Betænkning, som skulde afgives om Onsdagen, ikke kunde afgives saa tidligt. Jeg modtog altsaa Telegrammet om Onsdagen. De to følgende Dage, Torsdag og Fredag, vare Helligdage. Om Lørdagen Kl. 11¹/₂ er jeg i Odense udelukkende i det Øjemed at tale med Byraadet om det paagældende Tilbud. Jeg telefonerede til Borgmesterkontoret og udbad mig en Samtale med den konstituerede Byraadsformand, og det første, Samtalen begyndte med, var, at jeg bragte ham en Tak paa Statens Vegne for det Tilbud, som Odense Kommune havde gjort, og bad ham bringe denne Tak videre til Odense Byraad. Derefter gik jeg op paa Stadsingeniørens Kontor og gennemgik de forskellige Kort over Grunde, der var. Derefter kørte jeg sammen med tre Byraadsmedlemmer, tror jeg, ud og saa paa alle de Grunde, Odense Kommune kunde tænke sig at afstaa til Staten, gik dem grundig igennem i 2 à 3 Timer og kørte derefter tilbage. Dernæst havde jeg første Paaskedag en Konference med Fængselsdirektøren, afgav det Kort, jeg havde medført fra Odense, og bad ham og de to Fængselsinspektører, der havde været med i Kommissionen, om hurtigst, det vil sige tredie Paaskedag, om Tirsdagen, at tage over til Odense og se paa alle de Grunde, der vare tilbudte. Den første, tror jeg, som de Herrer mødte paa Gaden, da de kom fra Stationen, var det ærede Medlem fra Odense (Marott), og han talte saa med dem om det, de vare derovre for. Derefter gaa de altsaa ud og se paa alle de Grunde, der kunde være Tale om, og de føre en Protokol. Som ærede Medlemmer ville se i Bilag 11, er der ført Protokol over Forretningen: „1911 den 18. April besigtigede Direktøren for Fængselsvæsenet i Forening med Fængselsinspektørerne Ammitzbøll og From nogle i og ved Odense beliggende Arealer, som vare udpegede som eventuelle Byggegrunde for en Strafanstalt“. Saa beskrive de disse Grunde og komme med Indvendinger imod dem. Den eneste Grund, de overhovedet kunde tænke sig at kunne bruge, er en Grund, som hedder „Rødgaardsløkken“. Om den sige de i Slutningen af Skrivelsen: „Endelig skal henpeges paa, at det til „Rødgaardsløkken“ stødende, nu til Kolonihaver udlejede Areal, som tilhører Odense Kom-

mune, formentlig ikke vil kunne gøres disponibelt med kort Varsel.“ Det var altsaa den eneste Grund, der kunde være Tale om, og der laa Kolonihaverne lige ved Siden af. Nu bliver jeg ved Forhandling med Udvalgsmedlemmer gjort opmærksom paa, at man i hvert Fald maatte have Kolonihaverne med, thi ellers kunde Strafanstalten ikke komme til at ligge i rigtig Retning, som den skulde, og jeg bad da Fængselsdirektøren om at forhøre i Odense om, hvornaar man kunde faa de paagældende Kolonihaver, om Brugerne kunde siges op. Saa modtog vi ved Skrivelse af 19. ds. en Kopi af en Paategning paa samtlige Kontrakter om, hvorledes de kunde siges op, og den gaar ud paa, at de ere lejede ud for et Tidsrum af 20 Aar fra 1. Oktober 1905 at regne, saaledes at Lejemaalet uden Opsigelse udløber den 1. Oktober 1925, saafremt Opsigelse deraf ikke forud har fundet Sted. Det forbeholdes dog Kommunen, saafremt der for denne i Lejetiden efter Byraadets Skøn skulde faas paatrængende nødvendigt Brug for det udlejede Areal, at kunne opsige Lejemaalet til Ophør en hvilken som helst 1. Oktober med et Aars forudgaaende Varsel. De kunne altsaa tidligst opsiges til 1. Oktober næste Aar. Det vil være for sent, naar man nu straks skal give sig til at opføre Anstalten og først kan faa Grunden om 1¹/₂ Aar. Der er altsaa ikke et eneste rigtigt Ord i, at jeg har svaret Odense Kommune, at det er for sent, jeg har ikke sagt et eneste Ord til Odense Kommune eller skrevet til den eller sagt til Byraadet: Jeg takker for det elskværdige Tilbud, men det er desværre for sent. Ikke et Ord Sandhed er der i det. Jeg vilde ikke gøre det alene af een Grund, og det er den, at jeg selvfølgelig ikke er saa dum, at jeg gaar hen og skriver til Odense Byraad: Tak for Tilbudet, men jeg modtager det ikke! Hvis jeg havde gjort det, skulde de Herrer blot have hørt, hvilken Kritik der var bleven rettet imod mig, saa vilde de Herrer have sagt og sagtens med Føje: Se, hvor den Minister handler egenmægtigt. Odense Kommune har fremsat Tilbud om gratis Grund, og saa siger han uden videre: Nej Tak, den vil jeg ikke modtage. Jeg har ikke sagt Nej, og jeg siger ikke Nej til Odense Byraad, før Rigsdagen har sagt det sidste Ord i denne Sag. Det er Rigsdagen, der har et Ord at sige, og jeg lader Rigsdagen sige det sidste Ord i denne Sag. Jeg tror derfor ikke, at man i Odense Byraad kan beklage sig over nogen som helst uhøflig Optræden fra